

7 . Alba Iulia | Punct: Str. Ferdinand I, nr. 20 (Congregația Sf. Iosif) [Apulum] | Anul: 2004

Anul: 2004

Cod RAN: 1026.02

Perioade: Antichitate, Perioada modernă

Epoci: Epoca romană timpurie, Perioada modernă

Categorii sit: Apărare (construcții defensive), Civil, Domestic

Autori: Matei Drîmbărean

Instituții: Muzeul Național al Unirii, Alba Iulia

Rezumat

Cercetarea arheologică s-a desfășurat în situl roman Apulum, în zona praetorium, sediul guvernatorului celor trei Dacii. Din punct de vedere cronologic, epoca romană este cea mai veche; ea fiind materializată prin materiale tegulare, ceramică, în stare fragmentară. Au fost identificate urmele unui segment dintr-un edificiu roman din care s-au păstrat parte din fundații și patul de amenajare din pietriș al zidurilor. De asemenea au fost surprinse urmele (ziduri păstrate parțial) ale unor clădiri din perioada administrației austriece datată la sfârșitul sec. XVIII, începutul sec. XIX. Între materialele arheologice descoperite, cale tegulare și ceramice, care confirmă destinația de locuință a edificiului roman au fost descoperite cărămizi având ștampila LEG XIII G în diferite variante, precum și ștampilă tegulară cu antropomorfism: LEG XIII G/ OFELLI. Elemente ale instalației de încălzire de tip hypocaustum au fost depistate, ceea ce confirmă dotarea edificiului cu un astfel de sistem de încălzire.

Raport

Ca urmare a cererii nr. 211/24.03.2004 către DCCPCN Alba și a adresei nr. 338/24.03.2004 înaintată MNUAI, în perioada 14.04.2004-28.04.2004, pe baza autorizației de săpătură nr. 68/2004 și a contractului de cercetare nr. 408/14.04.2004 a fost executată săpătură arheologică în vederea descărcării de sarcină istorică a terenului pe care beneficiarul intenționează să-și construiască obiectivul "Școală".

Terenul în cauză este situat în situl arheologic de la Apulum, la cca. 150 m. spre S față de săpăturile arheologice sistematice de pe str. Munteniei (sediul guvernatorului consular al celor trei Dacii – cercetător Viorica Rusu-Bolindeț).

Au fost trasate 4 unități de săpătură: C1...C4 cu dimensiunile de 3 x 3 m. S-a procedat la supravegherea lucrărilor pe întregul amplasament al obiectivului "școală".

În urma cercetării situația stratigrafică ne indică faptul că zona în decursul timpului a fost supusă unor activități antropice. Din punct de vedere cronologic, epoca romană este cea mai veche; ea fiind materializată prin materiale tegulare, ceramică, în stare fragmentară. În C1 și C2, pe grund, la adâncimea de -2,1 m față de nivelul actual de călcare, a fost surprins traiecul unui fost zid aparținând epocii romane. Un nivel compact și constant de pământ amestecat cu cărbune (gros de cca. 0,12-0,18 m) ne dovedește că anterior ridicării edificiului roman din piatră, în zonă au existat construcții romane din lemn.

În toate unitățile de săpătură, C1...C4 a fost identificat un nivel masiv de umplutură rezultat în urma demolării zidurilor romane, iar mai apoi a celor aparținând epocii moderne (administrației austriece) a căror mărturie le regăsim cu precădere în C3 și C4 materializate prin rămășițele unei locuințe. Printre materialele arheologice recoltate se remarcă o pipă din lut, ornamentată și având ștampila meșterului Anton Partisch, datată în a doua jumătate a sec. XVIII începutul sec. XIX.

S-a procedat la supravegherea lucrărilor pe întregul amplasament al obiectivului "școală". Ca o notă

generală se constată că edificiile de epocă romană existente în zonă au fost intens afectate în scopul obținerii de materiale de construcții (cărămidă, piatră).

Au fost identificate urmele unui segment dintr-un edificiu roman din care s-au păstrat parte din fundații și patul de amenajare din pietriș al zidurilor. De asemenea au fost surprinse urmele (ziduri păstrate parțial) ale unor clădiri din perioada administrației austriece datată la sfârșitul sec. XVIII, începutul sec. XIX.

Totodată se pot observa fundațiile și elevația (păstrate parțial) ale unor clădiri ce au funcționat în perioada interbelică și după.

Între materialele arheologice descoperite, cale tegulare și ceramice, care confirmă destinația de locuință a edificiului roman au

fost descoperite cărămizi având ștampila LEG XIII G în diferite variante, precum și ștampilă tegulară cu antroponim: LEG XIII G/ OFELLI.

Elemente ale instalației de încălzire de tip hypocaustum au fost depistate, ceea ce confirmă dotarea edificiului cu un astfel de sistem de încălzire.

A fost realizată documentația grafică, fotografică și ridicarea topografică.

Informații suplimentare online

[Raportul 3031 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
